

Zprávy

Kybernetika, Vol. 26 (1990), No. 4, 353--360

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/125433>

Terms of use:

© Institute of Information Theory and Automation AS CR, 1990

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library*
<http://project.dml.cz>

Fundamentals of Computation Theory 1989

The Conference of Fundamentals of Computation Theory held in Szeged, Hungary, on August 21—25, 1989, was the seventh in the series of the FCT conferences initiated in 1977 in Poznań-Kornik, Poland. The Conference was organized by the Attila József University at Szeged with cooperation of the Computer and Automation Institute of the Hungarian Academy of Sciences and it was the second FCT conference held in Szeged, for the first time in 1981.

The preliminary list of participants distributed during the Conference contains 111 names, including some very well-known and respected ones, of specialists in computer science and related domains from whole the Europe as well as from overseas. About fifty contributions, either invited addresses or shorter communications have been presented, almost all of them falling into one of the following thematical domains intended to cover the main fields of interests of the Conference:

1. Efficient computation by abstract devices, automata, computability, probabilistic computations parallel and distributed computing.
2. Logics and meanings of programs, algebraic and categorical approaches to semantics, computational logic, logic programming, verification, program transformations, functional programming.
3. Formal languages, rewriting systems, algebraic language theory.

However, neither the presented lectures nor their written texts published in the conference proceedings were labelled or grouped according to this classification and such a classification would be often rather difficult and doubtful because of evidently interdisciplinary nature of many contributions. The mentioned above Conference proceedings contains 47 texts of invited addresses and other contributions and are reviewed elsewhere in this journal.

The Program Committee of the Conference was headed by F. Gécseg, J. Csirik and J. Demetrovics and can be seen as an outstanding team of world-respected specialists. Their aim was to concentrate all the scientific activity of the Conference into one section to avoid the "problems of choice" in the case of parallel sections. This goal has been reached by rather strict and restrictive criteria according to which only a relatively small portion of the best ones among the submitted contributions have been selected.

As in the case of former FCT conferences, the contributions dealing with the classical, sequential and deterministic paradigm of computational processes still prevailed. However, the increasing portion of papers on parallel, non-deterministic and probabilistic approaches to various sub-domains of computer science reflects the augmenting importance of these non-traditional branches which can be observed also at other occasions. When trying to summarize the parallel, non-deterministic and probabilistic approaches which were in the center of the reviewer's interests, most of them was of rather analytical and descriptive form, introducing non-classical ways of reasoning to certain detailed parts of computer science, drawing some immediate consequences and discussing the merits of such modifications. The models in question were usually not too abstract, but relatively closely fitted for particular problems. On the other hand, the domain of parallel, non-deterministic and probabilistic computer science is still waiting for its fundamental synthesis.

Thanks to great effort of the Organizing Committee, the Conference organization should be acknowledged as perfect, including an interesting social program and very kind, informal and friendly personal relations among all participants. During the Conference, Prof. Arto Salomaa, the head of the Department of Mathematics at Turku University, Finland, was conferred the title of Doctor honoris causa of the Attila József University, to award Prof. Salomaa's great merits in the development of contemporary computer science.

Ivan Kramosil

14th IFIP Conference on System Modelling and Optimization

The 14th IFIP Conference on System Modelling and Optimization took place in Leipzig, GDR, on July 3–7, 1989. This biannual event sponsored by the IFIP Technical Committee 7 draws, as a rule, the attention of many experts and scientists from all over the world. Also this time the organizers from the Technical University Leipzig received over 460 submitted abstracts. In comparison with the last conference in Tokyo this number was approximately two times higher. At the International Program Committee meeting in January 1989 it was decided to accept about one third of this amount as regular contributed papers for the presentation in sections one third for poster sessions or software demonstrations, and about one third of papers had to be rejected. In this way it was possible to perform the reasonable preselection and to guarantee the presentation of better quality papers only.

The situation with *noshowers*, i.e. those having accepted paper and not coming, was much better than in Tokyo. Anyhow, this being the case, the poster session authors had the opportunity to replace them. With only one change all 10 invited plenary lectures were delivered including such speakers as Chernousko and Evtushenko (USSR), Powel (UK), Rinnooy Kan (The Netherlands), Murota (Japan), Padberg (USA) and others. Altogether 197 contributed papers were presented in 4 simultaneous streams in over 50 parallel sessions dealing with 19 scheduled topics of the conference.

1. Linear and Nonlinear Optimization
2. Stochastic Optimization
3. Multiobjective Optimization
4. Parametric Optimization, Stability
5. Parallel Computation in Optimization
6. Optimal Control
7. Distributed Systems
8. Discrete Optimization
9. Optimization in Networks
10. System Modelling
11. Stochastic Systems and Models
12. Computer Networks and Systems
13. Interactive Methods in Optimization
14. Applications in Traffic, Transport, Communications
15. Applications in Economy, Large-Scale Systems
16. Applications in Industry, Civil Engineering, Technology, Automation, Robotics
17. Applications in Biomedicine, Environmental Problems
18. Optimization-Based Computer-Aided Modelling and Design
19. Trends in Control Theory of Distributed Parameters Systems

Those participants interested in the inclusion of their contributed paper to the conference proceedings were supposed to submit the full text of their presentation upon the registration. During the conference, the second stage of the reviewing of the presented papers took place, mostly performed by the session chairpersons. Based on their ratings, the final number of about 100 papers will be selected for the proceedings volume to be published at Springer-Verlag in 1990.

Some sessions were directly organized by the existing TC 7 working groups. Two new working groups WG 7.6 Optimization-Based Computer-Aided Modelling and Design and WG 7.7 Stochastic Optimization were approved during the conference accompanying regular TC 7 meeting. Working groups organize compact monothematic working conferences in their areas as a supplement to the biannual technical conferences.

For the sake of completeness let us remark that two poster sessions encompassed 60 posters

(those not being used as contributed paper replacements) and over 50 individual software demonstrations were performed pointing out the rapidly growing interest to bring the latest theoretical achievements to the nowadays common user-friendly graphic-supported form to be run on personal computers. All future organizers of any scientific event should keep this trend in mind to provide also the adequate hardware facilities for such activity, which is without any doubts one of the most important factors for the promotion of applied aspects in the respective research area.

According to the conference statistics issued by the organizers, the total number of regular participants reached 495 persons. Approximately 50 additional participants were mostly staff members of the organizing institution permitted to attend the scientific program of the conference. Participants recruited from all 5 continents including 32 countries and West Berlin. Besides 192 domestic attendees, the numerous 85 member delegation came this time from the USSR giving thus to many participants the unique opportunity to meet for the first time some of the world-wide recognized Soviet scientists. Numerous were also the delegations from FRG and Polen. On the other hand, also somewhat *exotic* participants came from Hong Kong, Malaysia, Brazil, Venezuela, etc. As expected, the considerable increase of participants was from the socialist countries having in this case less problems with currency regulations.

Conference program run smoothly in friendly and cordial working atmosphere. As usual many informal contacts and discussions not only on scientific topics and the rich social program enabled each of the participants to get acquainted with the history and presence of Leipzig and its many-sided cultural life. Besides the reception and conference dinner it was possible to attend concerts and a cabaret or to take part in several sightseeing tours including the Battle of Nations Monument, visit of Dresden with its galleries, or to taste champagne in Freyburg. Several years of effort and hard work of the Local Organizing Committee chaired by Prof. H.-J. Sebastian highly contributed to the final success of the conference. All participants are now looking forward to the next 15th IFIP Conference on System Modelling and Optimization taking place in Zurich, Switzerland, September 2—6, 1991.

Jaroslav Doležal

Mathematical Optimization — Theory and Applications

The XIV. International Conference under this title was traditionally organized by the Technical University of Ilmenau in Eisenach, GDR on December 11—15, 1989. The organizing committee was also traditionally chaired by Prof. K.-H. Elster.

The proceedings collect more than one hundred contributions from 15 countries (Austria, Bulgaria, Czechoslovakia, FRG, GDR, Hungary, Italy, Japan, Netherlands, Poland, Romania, Spain, Vietnam, USSR, Yugoslavia). However, most of them are only extended abstracts. The number of participants was still much larger which is partially due to the fact that this event is the only regular conference on optimization organized in Europe.

The conference schedule assumed besides plenary lectures three simultaneous sections. Single sessions were devoted to nonsmooth optimization, optimal control, optimization methods, abstract optimization, multifunctions, vector optimization, fuzzy and stochastic models and discrete optimization. This resulted in a quite busy program and many participants had very often to solve the dilemma which of parallel presentations to prefer.

Among the participants we could encounter many scientists, well-known due to their principal works in optimization. Let us mention at least Prof. A. J. Dubovitzkyi from USSR and Prof. J. Zowe from FRG, both being distinguished specialists on the field of optimality conditions in optimal control and mathematical programming. New trends in mathematical optimization are, may be, not so apparent as some years ago. We can say that a broad variety of interesting

and important optimization problems has been reported. The discussions have shown numerous interconnections which is in fact the main purpose and goal of such conferences. We expect that in the future also some computer exhibitions will take place at the sessions devoted to optimization software.

All participants had the opportunity to take part in an excellent social evening at the hotel Wartburg, just at the entrance to the famous castle. Also a special concert has been organized. To conclude, we would like to congratulate to Prof. Elster and the whole organizing committee for their effort when preparing and running the conference. Let us hope to meet again on December 1990 in Eisenach, on the occasion of the next conference.

Jiří Outrata

10th International Conference on Mathematical Programming

The 10th International Conference on Mathematical Programming took place in Galyatető, on January 21–25, 1990. This jubilee conference was organized by Computer and Automation Institute of the Hungarian Academy of Sciences. Local organizing committee was headed by Prof. Maros. This time the conference site was hotel Szot situated on the top of the second highest peak in Hungary. In this context it is necessary to mention that this choice highly contributed to the scientific and social success of this event.

Altogether 26 scientists from 9 European countries and over 30 Hungarian colleagues participated in this traditional conference organized in Hungary. Most of contributions were devoted to nonlinear mathematical programming and global optimization. The presented results ranged from new theoretical achievements to numerical methods and applications. Moreover, also several systems supporting the solution of mathematical programming problems were demonstrated. Such systems include most of available numerical methods for the solution of various classes of mathematical programming problems, e.g. unconstrained, constrained, quadratic, global minimization, etc., and exhibit extensive user-friendly environment to provide fast and convenient problem setting, its solution and final analysis. In this way also non-expert users from other areas are able to apply the most powerful results of mathematical programming theory.

In fact, also several other lectures were supplemented by software demonstration and such trend is necessary to welcome as it gives many opportunities to exchange of results, experience, or algorithms. Such activity contributed a great deal to very informal and smooth run of the conference and was appreciated by all participants. During the informal discussions Prof. Krarup in the name of European Operational Research Society regretted that Czechoslovakia is one of the latest missing countries in the international scientific body. Hopefully there will be a chance to find qualified representatives and to join this society in not very distant future. Most of the contributed papers will be published as a special issue of European Journal of Operational Research.

Jaroslav Doležal

Symposium LOGICA '89

Symposium LOGICA '89 bylo již třetí akcí tohoto druhu a pod tímto názvem (předtím v l. 1987 a 1988), při které se sešli českoslovenští odborníci v oblasti matematické i filozofické logiky a některých oborů přejímajících a aplikujících výsledky bádání v logice. Přizváno bylo též několik zahraničních odborníků, především ze SSSR a Bulharska. Cílem akce bylo posoudit současný stav rozvoje logiky (v širším smyslu) v ČSSR a jeho další perspektivy, a to jak formou prezentace ucelených referátů, tak v průběhu neformálních a nijak předem tématicky ani jinak neomezova-

ných diskusí. Symposium se konalo ve dnech 5.—7. září 1989 v rekreačním zařízení ROH Permon ve Vestci u Příbrami, v pěkném a téměř idylickém zákoutí u břehů Slapského jezera.

Příspěvkům čs. účastníků bylo věnováno odpoledne prvního dne a dopoledne dne třetího, referáty zahraničních účastníků pak vyplnily dopolední jednání druhého dne symposia. Výrazným společným rysem většiny příspěvků bylo zaměření na koncepce a s nimi spojené otevřené otázky a hypotézy, často vyvolávající živou diskusi, a jejich zřejmá preference před prezentováním „hotových“ a „uzavřených“ výsledků a jejich technických detailů. V důsledku toho byl přechod mezi přednáškami a diskusemi, kterým bylo věnováno odpoledne druhého dne a oba večery, velmi plynulý a přirozený a řada témat projednávaných v diskusních blocích přímo navazovala na přednesené příspěvky. Kromě toho se ovšem probíraly i možnosti větší popularizace a propagace logiky jako vědního oboru v naší vědecké obci a některé problémy spojené s její výukou.

Bez nároku na úplnost a s vědomím subjektivnosti takového výběru se zmíníme o některých referátech. Charakter úvodní přednášky celé akce měl příspěvek K. Berky „Complex terms and judgment propositions“ o některých obecných problémech sémantiky. Využitím intenzionální logiky k podchycení kontextové vázanosti v přirozeném jazyce se zabýval T. Vlk, Z. Zastávka hovořil o klasifikaci jako mereologické teorii. Aplikacemi logiky se zabývaly příspěvky R. Beka o vztahu logiky a psychiky a J. Štěpána, který hovořil o použití Körnerovy modifikované dvouhodnotové logiky v úlohách technické kybernetiky. Podobný charakter měly i referáty M. Listíkové o predikčních logikách a nížepodepsaného referenta, zabývající se alternativními pojetími existence v matematice v souvislosti se zpracováním nejistoty v expertních systémech. Výrazně filozofický charakter měla přednáška I. Zapletala „Logiky nebo logika“ o různých interpretacích samotného pojmu logiky. Ze zahraničních účastníků zaujal především V. A. Smirnov (SSSR) a jeho netradiční metoda rekonstrukce důkazů teorému a dále pak B. Čendov (Bulharsko), který hovořil o vztazích logiky a lingvistiky. Texty příspěvků budou publikovány zčásti v časopise *Teorie rozvoje vědy*, jehož spoluvydavatel, Ústav pro filozofii a sociologii ČSAV, byl organizátorem symposia, zčásti pak ve zvláštním sborníku, který vydá totéž pracoviště.

Positivní hodnocení významu a užitečnosti akce podle názoru referenta je snad dostatečně zřejmé z dosud řečeného. Za zdůraznění však stojí užitečnost a zajímavost symposia i z hlediska oborů, které logiku, zejména matematickou, spíše aplikují, což je i referentův případ. Symposium totiž umožnilo, pro tyto obory netradičně, pohlédnout na logiku nejen jako na nástroj, ale i jako na objekt samostatného zkoumání a takováto reflexe je vždy žádoucí a užitečná.

Závěrem je nutno organizátorům poděkovat za velmi dobré zabezpečení akce po stránce odborné i organizační a popřát jim úspěch při přípravě dalších podobných akcí v budoucnosti.

Ivan Kramosil

Pátý evropský kongres o stereologii (ECS5)

Ve dnech 3. až 8. září 1989 uspořádala Mezinárodní společnost pro stereologii (ISS) ve starobylém universitním městě Freiburgu (SRN) pátý evropský kongres o stereologii (ECS 5). Vlastní kongresové jednání proběhlo v Anatomickém ústavu Ludwigovy university (LU), která byla spolupořadatelem. Kongresu se zúčastnilo celkem 243 odborníků z 19 zemí, z nichž nejpočetněji byly zastoupeny SRN (120), Francie (44), Dánsko (11), ČSSR a Jugoslávie (po 9), Španělsko (8) atd. Organizační výbor v čele s Prof. Dr. O. Lederem (Anatomický ústav LU) zajistil nejen plynulý chod vlastního kongresu a jeho vysokou odbornou úroveň, ale značně přispěl i k vytvoření velmi přátelského a pracovního prostředí. Jedno odpoledne byl uspořádán společný autokarový výlet do Schwarzwaldu s návštěvou horského sportovního střediska Titisee a Sv. Petra spojenou s prohlídkou benediktinského kláštera a jeho knihovny.

Kongres byl slavnostně zahájen v neděli 8. 9. 89 večer v císařském sále historického Kaufhausu uvitáním účastníku primátorem města Dr. R. Böhmem. Zahajovací ceremoniál pracovní části

kongresu proběhl v pondělí ráno v posluchárně Anatomického ústavu LU a postupně v něm vystoupili akademičtí hodnostáři LU, prezident ISS Prof. J. L. Chermant a předseda organizačního výboru ECS 5 Prof. Dr. O. Leder.

Po úvodní přednášce Prof. B. B. Mandelbrota (USA), věnované problematice fraktalů, další přednášky byly rozděleny do 16 sekcí a odezněly v jediném proudu v tomto pořadí (v závorkách udán počet přednášek):

1. Základy stereologie (7),	9. Mladí stereologové (10),
2. Aplikace v biologických a materiálových vědách (27),	10. Dynamika struktur (4),
3. Modelování (8),	11. Matematická morfologie (11),
4. Částice (7),	12. Přístroje a software (12),
5. Nerovinné povrchy (4),	13. Analýza (6),
6. Fraktaly (4),	14. Zpracování obrazu (7),
7. Objemy (10),	15. Vzorkování (9),
8. Tvar a textura (3),	16. Anisotropie (10).

Cílem 9. sekce, vyhrazené mladým stereologům, bylo dát samostatný prostor mladým odborníkům a tak podchytit jejich zájem o stereologii a analýzu obrazu.

Ze 129 přednesených referátů budeme věnovat v této zprávě pozornost především příspěvkům teoreticky zaměřeným, které seskupíme v určité tematické bloky.

Booleovské modely:

V sekci 15, bez ohledu na její název, byly uvedeny tři příspěvky ke stále živé problematice booleovského modelu (bm). M. Schmitt se zabýval otázkou, nakolik parametry užívané k odhadu bm jej skutečně charakterizují, G. Ayala a kol. podal nové metody odhadu parametru bm a J. Chadoeuf a kol. ukázali, že k odhadu lze užít metody maxima pseudo-věrohodnosti a navíc uvedli aplikaci z oblasti půdních věd. V této sekci byly rovněž dvě přednášky věnované odkazu G. Matherona, zakladatele geostatistiky (1965). Přednáška D. Jeulina pojednávala o tom, jak lze metody geostatistiky použít při studiu mikrostruktur. Ch. Lantuejoul uvedl některé teoretické výsledky i praktické poznámky týkající se důležitého pojmu integrální rozsah.

Základy stereologie:

W. Weil se zaměřil na vztah mezi integrální geometrií, stochastickou geometrií a stereologií: z integrální geometrie jsou odvozeny základní stereologické vzorce, její další vztahy (základní kinematický vzorec, Croftonova věta) mají též praktické interpretace. Naopak bylo ukázáno, jak stereologické problémy vedly k novým výsledkům v integrální a stochastické geometrii. — K základním stereologickým úlohám patří popis rozdělení velikosti částic daného tvaru z informací v rovině řezu. V. Beneš řešil úlohu odhadu rozdělení orientací, tvaru a velikosti anisotropních elipsoidálních částic na základě pozorování z rovin řezu s různou orientací.

Anisotropie:

Klasická stereologie, jak ji známe z monografií Underwooda a Weibela byla téměř výhradně postavena na předpokladu isotropie struktury. Sekce 16 i některé další příspěvky byly věnovány anisotropním strukturám charakterizovaným výskytem nerovnoměrného rozložení orientací. König a kol. zobecnili metody popisu anisotropie prostorového rozmístění částic na trojrozměrný případ a využili jako jedni z prvních trojrozměrná data z optické konfokální mikroskopie. T. Matfeldt zavedl pojem orientátoru pro odhad parametrů L_V a S_V anisotropních struktur vláken či povrchů. Orientátor není jen teoretický postup, ale též mechanické zařízení umožňující snadnou přípravu vzorků s různou orientací řezů. A. Odgaard a kol. zavedli pojem rozdělení orientací objemu včetně jeho stereologického odhadu. V. Beneš, F. Fendrych a V. Suchánek

rozdělili anisotropii orientace a anisotropii prostorového rozmístění ve strukturách částic a studovali jejich vztah na materiálových strukturách.

Mosaiky:

Problematice mosaik v R^2 prostoru byly věnovány tři přednášky: J. Mecke odvodil vztah mezi střední hodnotou Poissonova polygonu a Steinerovým kompaktem, J. Chadouf a P. Monestize ukázali na některé možnosti vytvoření nových typů mosaik pomocí tzv. vážených bodů a P. Hufnagel se zaměřil na zpracování bodových obrazců pomocí automatického analyzátoru obrazu. Mosaiky v R^3 byly námětem dvou příspěvků: J. Møller charakterizoval trojrozměrnou mosaiku stereologickými odhady z údajů v rovině řezu a V. Horálek ukázal, že model v americké normě ASTM pro stanovení velikosti zrna postavený na empirických vztazích může být s vysokou přílehavostí aproximován Johnson-Mehlovým modelem s lineární intenzitou nukleace a konstantní rychlostí růstu zrna.

Fraktaly:

V poslední době rychle se rozvíjející disciplína fraktalů byla kromě přehledné přednášky B. B. Mandelbrota námětem dalších příspěvků. J. P. Rigaut se zabýval využitím teorie fraktalů při segmentaci scény, R. Creutzburg a E. Ivanova předložili nový algoritmus rychlejší než dosavadní algoritmy využívající rovinné geometrie, příspěvek Z. Cyjovičové a D. Mihajlovičové demonstroval využití fraktalů ke kvantifikaci struktur kovových materiálů.

Odhady:

Z referátů věnovaných problematice odhadů různých prostorových charakteristik uvádíme: B. Prasad a kol. řešil otázku nestranného odhadu Euler-Poincaré charakteristiky při lokální analýze, L. M. Cruz-Orive předložil praktické postupy odhadu K-funkce pro trojrozměrný stacionární a isotropní bodový proces a stejný autor ve svém dalším příspěvku se zabýval neparametrickou metodou pro odhad délky křivky v prostoru. Využití nukleátoru pro odhad prostorového rozdělení bodů, resp. pro odhad charakteristik určitých seskupení jako vzdáleností, orientace, nepravidelnosti, bylo ukázáno ve dvou příspěvcích H. J. Gundersena a kol.

V dalších sekcích byly uvedeny přednášky dalších čs. účastníků kongresu: na téma aplikace výpočetní grafiky ve stereologii (I. Krekule) a zpracování obrazu využitím operátorů konvoluce masky (J. Špunda) a v sekci mladých stereologů na téma vlivu intenzity světla na anatomickou strukturu listu ječmene (L. Kubínová).

Sborník referátů bude vydán jako samostatný svazek časopisu Acta Stereologica v prvním pololetí 1990. Příští 8. světový kongres o stereologii se bude konat v roce 1991 na universitě Loma Linda v Kalifornii. Kandidaturu na 6. evropský kongres o stereologii v roce 1993 předložila Praha.

Vratislav Horálek, Viktor Beneš

Zpráva z mimořádného valného shromáždění Československé kybernetické společnosti při ČSAV

Na 14.00 h dne 8. února 1990 svolal hlavní výbor Společnosti mimořádné valné shromáždění do velké zasedací místnosti v Emauzích. Vzhledem k tomu, že v uvedenou dobu nebyla v sále přítomna potřebná polovina členů Společnosti, byl v souladu s bodem (2) čl. 21 stanov Společnosti začátek mimořádného valného shromáždění posunut o jednu hodinu. Čas mezi 14.00 h a 15.00 hodinou využil předseda Společnosti člen korespondent ČSAV Jiří Nedoma k informování přítomných o nejnovější situaci v Akademii, o vzniku Shromáždění volených zástupců pracovišť

ČSAV (tzv. dolní komora Akademie), o jednání valného shromáždění Akademie 20. a 21. prosince 1989 a o výsledcích jednání s Komisí pro organizaci vědeckých společností při ČSAV.

V. 15.00 h začalo vlastní zasedání mimořádného valného shromáždění Společnosti s programem

1. Zpráva o činnosti Společnosti
2. Reorganizace odborných skupin
3. Volba čestných členů Společnosti
4. Revize stanov Společnosti
5. Různé.

ad 1) Stručnou zprávu o činnosti Společnosti a jednáních hlavního výboru a předsednictva přečetl vědecký tajemník Radim Jiroušek. V této zprávě byly zdůrazněny dva důležité momenty v činnosti Společnosti. Prvním bylo převzetí organizace národních konferencí Aplikace umělé inteligence AI'90, k čemuž byla zřízena 15ti členná komise pro umělou inteligenci. Druhým bylo projednávání kolektivního členství v Mezinárodní společnosti pro stereologii pro členy Společnosti sdružené v odborné skupině pro stereologii. Garantem československých zájmů v této mezinárodní společnosti byl jmenován Ing. V. Horálek, DrSc.

ad 2) Místopředseda Společnosti Prof. dr. ing. Jaroslav Vlček, DrSc. informoval o výsledcích hodnocení činnosti odborných skupin Společnosti. Konstatoval, že naprostá většina odborných skupin aktivně plní úkoly, které si vytkly. Na návrh vedoucího odborné skupiny pro teorii signálů a sdělovacích systémů byla tato skupina valným shromážděním zrušena. Naopak, jednomyslně byl odhlasován návrh na vznik nové odborné skupiny pro sémiotiku za předsednictví doc. dr. Pavla Materny, CSc.

ad 3) Slavnostním okamžikem v jednání valného shromáždění byla volba čestných členů Společnosti. Na návrh hlavního výboru, jehož zdůvodnění přečetl předseda Společnosti člen korespondent Jiří Nedoma, byli zvoleni za čestné členy Společnosti

Doc. dr. Jaroslav Habr, DrSc.

RNDr. Albert Perez, DrSc.

za jejich přínos k rozvoji kybernetiky v Československu a zásluhy o Československou kybernetickou společnost.

ad 4) Předsednictvo Společnosti konstatovalo, že stanovy Společnosti nevyhovují současným trendům. Nicméně nepovažuje za nutné přijmout nové stanovy ještě před schválením nového zákona o Akademii. Prozatím se bude Společnost při své činnosti řídit starými stanovami s tím, že body stanov vyplývající z dříve ústavně zaručené vedoucí úlohy KSČ ve státě považuje za neplatné (jedná se např. o úvodní ustanovení, bod (1) čl. 5 apod.). Dále byla zvolena 5ti členná pracovní komise pro přípravu nových stanov ve složení: RNDr. Viktor Beneš, CSc., Radim Jiroušek, CSc., RNDr. Ivan Kramosil, DrSc., Ing. Rudolf Novanský, CSc., MUDr. Zdeněk Wünsch, CSc.

ad 5) Předsednictvo Společnosti oznámilo, že všichni jeho členové dávají k dispozici své funkce. Je tedy možné celé předsednictvo, či pouze některé jeho členy nahradit jinými členy Společnosti. Do doby než budou nahrazeni, budou členové předsednictva vykonávat své funkce.

Radim Jiroušek